

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 1ης Ιουνίου 1994

Υπόθεση T-4/93

Christian André
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Απόρριψη από τη γενική συνέλευση του προσωπικού προτάσεως προς τροποποίηση του καταστατικού της τοπικής επιτροπής προσωπικού - Αίτημα ακυρώσεως»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 471

Αντικείμενο: Προσφυγή έχουσα ως αντικείμενο την ακύρωση της «αποφάσεως» που έλαβε η έκτακτη γενική συνέλευση του προσωπικού της Επιτροπής στο Λουξεμβούργο στις 31 Μαρτίου 1992, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτή η τροποποίηση του άρθρου 5 του καταστατικού της τοπικής επιτροπής προσωπικού και, με την επιφύλαξη των επιταγών της νομικής ασφαλείας, κάθε πράξεως εκδοθείσας κατ' εφαρμογήν αυτής της «αποφάσεως».

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της αποφάσεως

Οι προτάσεις προς αναθεώρηση του άρθρου 5 του καταστατικού της επιτροπής προσωπικού απορρίπτονται από την έκτακτη γενική συνέλευση του προσωπικού της Επιτροπής εφόσον δεν λάβουν την πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων μελών. Ο προσφεύγων υποβάλλει ένσταση κατά μιας τέτοιας «αποφάσεως» περί μη τροποποίησης της εν λόγω διατάξεως και ασκεί την παρούσα προσφυγή μετά τη σιωπηρή απόρριψη της ενστάσεώς του.

Επί του παραδεκτού

1. *Επί του αιτήματος ακυρώσεως της «αποφάσεως» της γενικής συνελεύσεως της 31ης Μαρτίου 1992 και της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε σιωπηρώς η ένσταση*

Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού των προσφυγών είναι δημοσίας τάξεως, το Πρωτοδικείο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, δυνάμει του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του, αν με την προσφυγή ζητείται η ακύρωση πράξεως δεκτικής προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (σκέψη 16).

Παραπομπή: Δικαστήριο, 16 Δεκεμβρίου 1960, 6/60, Humblet κατά Βελγικού Δημοσίου, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 543· Πρωτοδικείο, 6 Δεκεμβρίου 1990, Τ-130/89, Β. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-761· Πρωτοδικείο, 14 Δεκεμβρίου 1993, Τ-29/93, Calvo Alonso-Cortés κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1389, σκέψη 40

Τούτο δεν συμβαίνει όταν η πρόταση τροποποίησης του προαναφερθέντος άρθρου 5 δεν έλαβε την απαιτούμενη πλειοψηφία και η γενική συνέλευση δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να θεωρηθεί ότι εξέδωσε πράξη παράγουσα έννομα αποτελέσματα έναντι της διατάξεως αυτής (σκέψεις 16, 18 και 19).

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει επίσης ως απαράδεκτο το αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής απορρίψεως της ενστάσεως, με την αιτιολογία ότι μια τέτοια απόφαση, ανεξάρτητα από το αν είναι ρητή ή σιωπηρή, δεν αποτελεί αυτή καθαυτή προσβλητέα πράξη (σκέψη 21).

Παραπομπή: Δικαστήριο, 28 Μαΐου 1980, 33/79 και 75/79, Kuhner κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 221, σκέψη 9· Πρωτοδικείο 7 Ιουνίου 1991, T-14/91, Weyrich κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-235, σκέψη 43

2. Επί του αιτήματος ακυρώσεως των πράξεων που λήφθηκαν κατ' εφαρμογήν της «αποφάσεως» της γενικής συνελεύσεως της 31ης Μαρτίου 1992

Δεδομένου ότι η ένσταση του προσφεύγοντος δεν αφορούσε τις πράξεις που λήφθηκαν κατ' εφαρμογήν της επίδικης «αποφάσεως», το αίτημα περί ακυρώσεώς τους είναι απαράδεκτο εφόσον οι εν λόγω πράξεις δεν αποτέλεσαν το αντικείμενο της προβλεπόμενης προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (σκέψη 25).

Διατακτικό:

Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.